

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 187. Exclamavit autem simul universa turba. v. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

exhibendum Deo, & excitandū populum ad memoriā beneficij divini. Illo ergo modo Pilatus Christū liberare cupiens cœpit quasi in via plana & cōstrata ambulare. Cū autē hujusmodi consuetudo tantū Iudæos respiceret, creditur, quod ab Ethnicis magistratibus alia ex causa non fuerit observata; nisi ut dimissione malefactoris sibi populi favorem venarentur. Ad hanc igitur anchoram Pilatus inter amorem justitiæ, & amorem iniquorū confugit, volens utrumque inter se connectere amorem, & salvare, ne alterum perderet. O quantum ingenij adhibent filii hominem ut virtutes & vitia concilient, ut gratiam simul teneant & peccatum, ut lucem & tenebras simul observent, ut habeant Religionem & simul servent suas passiones: Christum & mundum simul diligant, duobus contrariis Dominis unā serviant! sed revera oleum & operam perdunt, uti Pilatus in se demonstrabit esse factum, justitiæ amorem perdidit, iniquorum amorē retinuit. facinam ex cribro amisit, fures retinuit. quanquam & cito istos amisit.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui in filii tui humilitate jacentem mundum erexisti, mentium nostratum quæsumus elide superbiam, ut neque laudantium ora in vanum nos attollant; neque vituperantium voces à recto deiiciant, non diligamus simul mundum & Christum: religionem & passionem, concupiscentiam & sanctitatem; sed in humilitatis soliditate fundati securius de tua misericordia confidamus & justitiam præ omnibus diligamus.

§. 187. *Exclamavit autem simul universa turba, v. 17.*

Quid Pilatus dixerit ad turbam proponendo optionem inter Barrabbam & Iesum, omittit hic S. Lucas; uti satis ab aliis explicatum, solumque annotat, quid Pilatus suo consilio, vel invento satis iniquo, obrinuerit. Nempe uniformem clamorem turbæ, quasi aquarum multarum rapientium illum in gurgites vel abyssos injustitiæ suæ & passiones suas.

Ecce Pilate; ita fit, quando aliquis incipit obliquare vela à recto tramite justitiæ, & vult simul esse justus, & iniquis non displicere; tunc iniqui incipiunt dominari ipsi & obruere eum.

O Iesu patientissime, quam justa de causa lamentatus es per prophetam dicens: *facta est mihi hereditas mea quasi leo in sylva; dedit contra me vocem.* Quam vocem? *Tolle, Tolle, Crucifige eum.* Hoc conclamatum est piissime Domine in caput tuum ex omni parte. O mitis Iesu, impletur hic figura *Levi-*

Levitici de duobus hircis, super quos sacerdos mittebat sortem, qui eorum immolandus esset; & quis in caprum emissarium esset dimittendus. Christus Dominus, tamen si agnus ob innocentiam suam; propter iniquitates tamen nostras, quas in se expiandas suscepit, hircus fœrens videbatur Barabbam autem revera fœtidum hircum esse; nemo ambigit, excepto populo Iudaico, cui improbitatis fœtor, velut spurcissimis scarabæis gratior fuit, quam suavis odor innocentiae Christi. Ille ergo hircus figuratus, hirco vero dimisso, immolatus est. Alter vero hircus verus emissarius caper factus est. At sicuti illi qui emissarum caprum in desertum deducebant, immundi reddebantur; donec se lavarent aqua lustrationis: ita Judæi, petentes Barabbam sibi dimitti, immundi facti sunt; nec unquam mundari poterunt; donec lustrali aqua baptismi laventur in Ecclesia nova per Christi mortem fundata.

§. 188. Tolle hunc. v. 18.

Quid clamabant, vociferantes turbæ? quod ipsi volebant: non quod Pilatus optabat. Quasi dicerent: non possumus eum amplius videre, frustra nos vexas & te, fac voluntatem nostram, ut jam cæpisti, perge, istum nec audire amplius volumus & minus pati possumus, ut vivat.

O Pilate, vides quid feceris? vides, quod justitiam non possis simul tenere, & hominibus placere! sed perge jam miser ingressus viam malam; non potes jam non errare, nisi relegas totum iter quod in ea confecisti. Redi ad primum verbum tuum: nullam culpam in venio. & adde, ne quidem emendare in aliquo possum.

§. 189. Et dimitte nobis Barabbam. v. 18.

Vides Pilate jam, quod verum sit vetus dictum proni sunt sensus hominum in malum; tanta pronitate, ut si ex una parte stent vitia cum patibulis, ex altera, virtutes cum coronis, homines malint currere ad vitia, quam virtutes. Vides hoc: ita certe factum est ante oculos tuos; negare non potes. O indicibilis corruptio humani generis facta in Adam! quanta! quanta! Iesus sanctus, innocens, & verus Deus postponitur Barabbæ latroni, seditione & homicida! obstupescite cæli; nam terra hoc quod fecit; quomodo stupebit?

Domine Iesu Christe, fili Dei vivi, qui hora diei tertia, pro salute humana à Iudæis reprobari voluisti, petentibus eis Barabbam latronem dimitti; te vero vitæ authorem Crucifigi: da mihi te creatorem meum præ omnibus semper eligere; & pro nulla te creata te unquam reprobare. Amen.

R. 2

§. 190.